

Sjećanje na tetu Mandu

Poznavala sam tetu Mandu od djetinjstva jer smo živjeli u susjedstvu. Bila je dobra i radišna žena. Živila je od poljoprivrede. Znala je sama delati i muška dela, pak i orati. Živila je u zajednici sa sestrom Stanom koja je bila udovica.

U vrijeme Italije kod nje su ljudi posuđivali hrvatske knjige. Kako je ona dolazila do tih knjiga ne znam, ali je bila prijateljica sa učiteljicom Ljudmilom Vodinelić. Bila je jako pobožna i *vajk je hodila u crkvu*. Sjećam se da smo mi, djeca iz susjedstva, navečer, kad je zvonila Zdrava Marija, pošli kod nje i molili večernju molitvu.

Poslije Drugog svjetskog rata, kad su Englezi bili u Puli, hodili smo na manifestacije. Jednom prilikom hodeć' po gradu i vičuć' parole, teta Manda izlazi van naše file i počne govoriti engleskim vojnicima dok su nas Englezi čudno gledali: „Ovo je hrvatska zemlja, ovdje žive Hrvati, vi hote doma jer mi ne damo svoju Zemlju!”

Marija Vojnić

Ližnjan, 30. 6. 2014.